

VAQIF

5 pərdəli 11 şəkilli mənzum dram

İŞTİRAK EDƏNLƏR

- Vaqif – XVIII əsrin məşhur Azərbaycan şairi
Ağa Məhəmməd şah Qacar – İran hökmdarı
Vidadi – Vaqifin həməsri və yaxın şair dostu
İbrahim xan – Qarabağ xanı
Eldar – xanlıq zülmü və Qacar basqını əleyhinə
üsyən qaldırmış kəndlilərin başçısı
- Kürd Musa } – Eldarın dəstəsindən
Arşak }
Xuraman } – Vaqifin arvadı
Əli bəy } – Vaqifin oğlu
Gülnar } – Əli bəyin sevgilisi
Əminə } – Gülnarın anası
Tükəzban } – Vidadının arvadı
Vəzir } – Qacarın vəziri
Təlxək } – İbrahim xanın təlxəyi
Şaliko }
Tamara } – Qacar tərəfindən əsir alınmış gürcülər
Kiçik gürcü }
Şeyx Alı } – Qarabağ şeyxi
İlyas } – Eldarın dəstəsinə soxulmuş casus
Sərkərdə } – Qacar qoşunlarının sərkərdəsi
Zülfüqar } – Qacarın əleyhdarlarından
Teymur }
Əhməd kişi } – kəndlilər
Qurban kişi }
Qasım } – çobanlar
Murad }

Kəndlilər, qaçaqlar, əsgərlər, elçilər və b.

BİRİNCİ PƏRDƏ

BİRİNCİ ŞƏKİL

XVIII əsr. Azərbaycan, Qazax mahalı. Vidadinin evi. Arxa tərəfdə Kür çayı
sırıl-sırıl axır. Qürub zamanıdır. Vidadi tək ağac altında namaz qılır.
Namazın arasında əllərini göyə qaldırır, titrək və təsirli bir səsle.

Vidadi

Xudaya! İnsanın halı yamandır,
Nələr çəkdiyimiz sənə əyandır,
Mənəsi varmıdır min təriqətin?
Aç... aç qapısını sən həqiqətin.
Nə olur, bir yeni işıq ver bizə,
Bizim kor yaranmış gözlərimizə –
Bəlkə də yaxşını seçək yamandan,
Ta ki, qansız keçən bir güzərandan
Biz də ilham alağ, sevinək barı!
İşıqlat bu dibsiz qaranlıqları...
Yazıqdır dünyanın əşrəfi insan,
Böyüksən, adilsən, keç günahından!
Qoyma ki, yerlərdə sürünsün bəşər,
Dünyada qalmasın nə pislik, nə şər.
Yaxşılıq insana bir sənət olsun,
Dünya başdan-başa bir cənnət olsun...

Tükəzban

Yenə namaz üstə şeir deyirsən!

Vidadi

Sən də təzə-təzə qəlbə dəyirsən...

Tükəzban

Yox, yox... Vidadican, bağışla məni,
Könüldən sevirəm hər bir kəlməni.

Otuz il gördüyüm bu yoxsul ocaq,
Bir qonaq görməmiş bu səssiz bucaq,
Sənin ayaqların dəydiyi zaman,
Mənə cənnət kimi görünür, inan!

Vidadi

Gəl, gəl, yaxın otur, vəfalı qarım,
Səndə yuva salmış ilk arzularım;
Dünyanın dərđini, qəmini hər an
Mənə bir baxışla unutdurursan.

Tükəzban

Bizə çox görməsin Yaradan bunu,
Mən sənə borcluyam ömrüm uzununu.

Vidadi

Tükəzban! Azaldı gəlib-gedənlər,
Vaqifdən gəlməyir təzə bir xəbər.
Of... O, Qarabağa köçəndən bəri
Gödəlir ömrümün bu son günləri...
Onsuz günü-gündən çoxalır qədim,
Oydu bu yerlərdə könül həmdədim.

Tükəzban

Vidadi! Darıxma, bizdə məsəl var:
Bir yandan bağlayan, bir yandan açar.

Qapı döyülür.

Vidadi

Buyurun!

